

Pinksteren (741)

Soms geeft iemand een voorbeeld en daardoor wordt iets ineens een stuk duidelijker. Deze zin dus niet, hihi! Maar doorgaans vind ik dat fijn. Dat maakt dat ik die kennis ook weer makkelijker door kan geven, want je kent me inmiddels. Leuke dingen wil ik niet voor mezelf houden en dit al helemaal niet.

Zondag was het Pinksteren. Gelukkig voelde ik me goed genoeg om naar de kerk te gaan. Dat lukt steeds vaker. Terwijl ik in de kerk zat, vroeg ik me wel af of ik niet beter thuis had kunnen blijven. Mijn hoofd voelde dizzy. Goed genoeg, was ook maar net goed genoeg. Doordat we helemaal achterin zaten, had ik geen prikkels van achteren. Dat scheelde.

Het deed me denken aan vroeger, toen we als gezin naar de kerk gingen. Dan kwamen we ook laat binnen en wilde ik graag een plekje waar niet te veel achter me gebeurde. Vroeg vastzitten zorgde voor te veel stress en als je nog een beetje van je zondag wilt genieten, moet je kiezen.

Toch was ik blij dat ik er deze eerste Pinksterdag was. We waren bijna binnen toen onze jongste zoon ook nog aan kwam waaien op de fiets. Knipoog! Tussen twee van mijn mannen moest het te doen zijn. De dominee had een voorwerp mee voor de kinderen. Het was de Nederlandse vlag. Zo legde hij de Drieëenheid uit. Drie strepen, één vlag.

In mijn hoofd ging de uitleg verder. Rood voor God de Vader, die liefde is. Wit voor God, de Zoon. Jezus die als Lam ter slachting ging en betaalde voor onze zonden, zodat wij weer rein (wit) voor Hem mogen staan. Blauw voor God, de Heilige Geest. Hij die onzichtbaar werkt en waait als de wind door onze harten.

De rest van de preek ben ik een beetje kwijt, maar dit is al zo waardevol om te bewaren in mijn hart. Wie weet schrijf ik nog een gedicht over. Dat lukte helaas toen niet. We kregen ook visite, dus dat gedicht hou je van me tegoed. Er staan trouwens een heleboel gedichten [in mijn webshop](#). Neem gerust een kijkje!

Hou je haaks en fijne Pinksteren!

Annet van Ballegooijen, 240526